

Pau Sust i Carrau

Una vida dedicada a la Marina Mercant

Pau Sust i Carrau (*Pau Calafat*) va néixer el dia 20 de febrer de 1835 a «Can Calafat», al carrer de Sant Pau número 8 de Vilassar de Mar.

Era fill de Francisco Sust i Cisa (* 19 de maig de 1790 - + 1 d'abril de 1864), l'hereu Calafat, i de Teresa Carrau i Badia (* 1796 - + 1843), i nét de Josep Sust i Sayol, nascut al Masnou l'11 de setembre de 1762, que va morir a Vilassar de Mar el 16 d'agost de 1821, i que en casar-se el 30 de maig de 1789 amb Gertrudis Cisa de Munt Amat (* 6 d'abril de 1766 - + 7 de desembre de 1833), filla del Mas Cisa de Premià de Dalt, que és una casa de pagès molt a prop del santuari de la Cisa, van anar a Vilassar de Mar i s'establiren en casa pròpia al carrer de Sant Pau número 8 (que en aquella època tenia el número 12); aquesta casa va ser coneguda com a «Can Calafat», perquè tenia l'ofici de calafat i mestre d'aixa, títol expedit el 19 de gener de 1784 pel Tribunal Reial de la Marina de Barcelona. La casa del Masnou també era coneguda com a «Can Calafat» d'ençà de l'any 1722, l'any que Antoni Suste, del poble de Finale de Spagna, prop de Gènova (Ligúria, Itàlia), avui Finale Ligure, s'establí al Masnou perquè la nau en la qual navegava va naufragar davant d'aquesta costa. I aquí es va casar el 24 de maig de 1722 amb Teresa Bertran i Sala (* 26 de juny de 1698 - + 7 de maig de 1772), d'aquella població. Antoni Suste havia nascut a Finale el 21 d'octubre de 1698 i va morir al Masnou el 15 de novembre de 1788; tots els seus avantpassats eren de Finale, segons consta a les partides de bateig de la parròquia de San Giovanni Battista de Finale, la primera dada que es coneix del qual és la del bateig de Giovanni Antonio Suste, el 19 d'agost de 1605, fill de Stephano Suste i Maria Benedetta, casats l'any 1604. Tots eren gent de mar.

En anar al Masnou, el cognom Suste es transformà en Sust.

Francisco Sust Cisa, el pare de Pau Sust i Carrau, era calafat i mestre d'aixa, títol expedit el 21 de desembre de 1814 pel Tribunal Reial i Militar de Barcelona. Tenia l'almadrava al davant del seu domicili, i a més tenia una fàbrica al carrer de Sant Roc. El seu germà gran, Joan Sust i Carrau, l'hereu, també era capità, encara que després es dedicà als negocis, així com també el germà segon, Josep (l'Oncle Xic); aquest, a més, era mestre d'aixa, i va construir naus, entre les que destaquen:

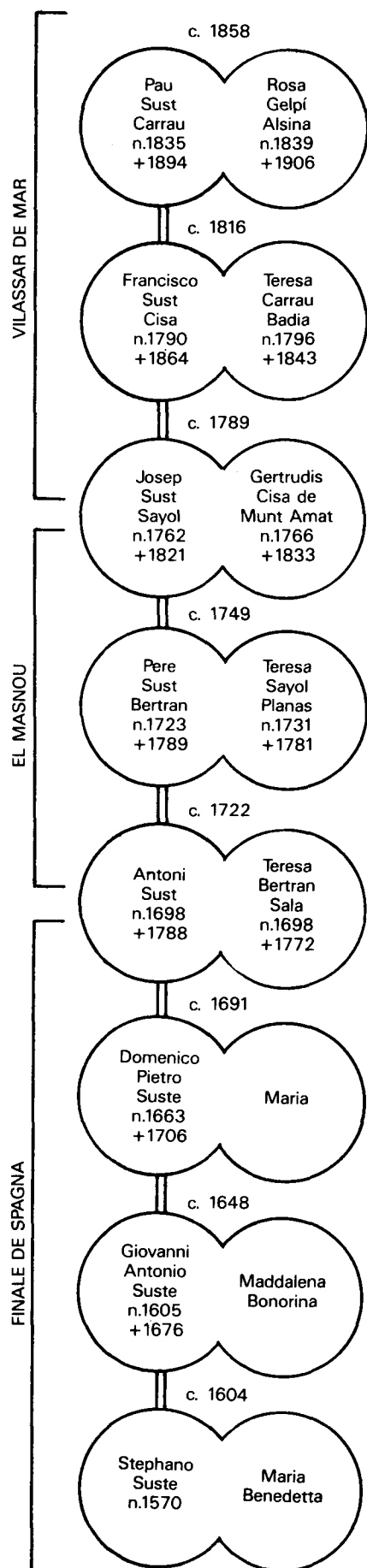
Any 1855	<i>Amable Teresa</i>	bergantí	215 tones
1855	<i>Moralidad</i>	bergantí	208
1856	<i>Príncipe</i>	bergantí	219
1857	<i>Magín</i>	bergantí	247
1857	<i>Pubilla</i>	pollacra	225
1858	<i>Ataúlfo</i>	bergantí	257

Quan Pau Sust i Carrau va casar-se amb Rosa Gelpí i Alsina (* 1839 - + 24 de juny de 1906), de Cabrera, el 10 de setembre de 1858, va anar a viure al número 11 del mateix carrer de Sant Pau, casa que va ser coneguda per «Can Pau Calafat».

PAU SUST i CARRAU
(1835 - 1894)

Pintura de grans dimensions (93 × 138 cm)

Arbre genealògic de Pau Sust i Carrau.

Va començar la carrera de pilot molt jove. El mes de juny de 1861, quan anava de Segon Pilot en el pailebot *Buenaventura Cubano*, de la matrícula de Manzanillo (Cuba), i navegant davant de les costes d'Àfrica, a la província de Monròvia (Libèria), i a l'altura del riu Gallinas, els integrants d'una goleta de guerra de la República de Libèria li van prendre l'equipatge i el títol de Segon Pilot «de todos los Mares»; en anar a denunciar-ho el 30 de juny de 1861, el Vice-Cònsol encarregat del Consolat General de Sierra Leone, don Pío de Emparanza y Sáinz de Quintanilla li va fer un certificat com a justificant del perquè no tenia el títol de Segon Pilot, que li era imprescindible per poder examinar-se de Primer Pilot.

El 28 de febrer de 1868 es va examinar de Primer Pilot a l'Apostadero de L'Havana, i va obtenir la qualificació de «Bueno»; i el 27 d'abril de 1868 a Cartagena don José de Ibarra y Autran, Tinent de l'Armada i Capità General del Departament de Cartagena li va concedir el títol de Primer Pilot: en van prendre nota del número 22 a la Comandància Principal de les Matrícules de Cartagena, i més tard fou registrat en el foli número 43 de la Llista de Pilots de Barcelona el dia 4 de maig de l'any 1868.

Va ser capità de les següents naus:

<i>Amable Rosa</i>	bergantí	construït a	Blanes	el 1840
<i>Amable Teresa</i>	bergantí		Vilassar	1855 pel seu germà Josep
<i>Elvira</i>	pollacra		Arenys	1854
<i>Integridad</i>	corbeta		Mataró	1854
<i>Maria</i>	bergantí goleta		Cagliari	1862 (Sardenya, Itàlia)

L'*Elvira* i el *Maria* eren propietat de Pau Sust i Carrau.

L'*Elvira*, pollacra de 240 tones (179 tones netes i 5.012 quintars de càrrega) era de la matrícula de Barcelona. El 28 de gener de 1885 encara navegava, i va sortir de Barcelona cap a Montevideo, Paysandú, Montevideo, L'Havana, Montevideo, Gualaguaychú, Montevideo, L'Havana, i va tornar a Barcelona el 20 de desembre de 1886. Un viatge de 22 mesos i 22 dies, i que va ser comandat pel seu cosí Jaume Sust i Alsina, qui, un cop va deixar de navegar, va ser batlle de Vilassar de Mar de l'any 1901 fins al 1903. Altres capitans de l'*Elvira* van ser els seus germans Joan i Josep.

Cal no confondre'l amb el bergantí goleta del mateix nom, de 156 tones, i que va ser construït a Blanes l'any 1850.

Les mides del *Maria*, fetes pel sistema Moorson, eren:

Eslora 35'61 m - Mànega 8'31 m - Puntal 4'78 m
287'27 tones brutes - 14'36 tones de càrrega - 272'91 tones netes

Registrat en el foli 71 de la 5ª llista d'embarcacions de Barcelona, a la Comandància de Marina d'aquesta província.

De l'*Amable Teresa* i de la *Integridad* no es tenen dades dels viatges que feien, com tampoc d'on recalaven. Ni tampoc dels viatges que Pau Sust feia amb l'*Elvira* de quan era Tercer Pilot i Segon Pilot, ja que aquests títols, el de Tercer Pilot va ser lliurat al moment de l'examen, i l'altre, el de Segon Pilot, solament era el certificat del Consolat de Sierra Leone i la documentació de set anys que també va ser lliurat.

Aquests són els viatges que Pau Sust i Carrau va fer quan era Primer Pilot, amb les dates de sortida de Barcelona, destinació i arribada a Barcelona:

Vaixell	Sortida	Destinació	Arribada
<i>Elvira</i>	20-6-1868	Buenos Aires i L'Havana	18-5-1869
<i>Amable Rosa</i>	28-9-1869	L'Havana i Nova Orleans	7-3-1870
<i>Maria</i>	22-4-1870	L'Havana i Marsella	31-8-1870
<i>Maria</i>	13-9-1870	Montevideo, Matanzas i St. Joan de Terranova	27-11-1871
<i>Maria</i>	4-1-1872	Montevideo, L'Havana i Nova Orleans	22-7-1873
<i>Maria</i>	10-9-1873	L'Havana i Nova Orleans	19-2-1874
<i>Maria</i>	26-3-1874	L'Havana i Buenos Aires	26-2-1875
<i>Maria</i>	7-4-1875	L'Havana i Sant Joan de Terranova	22-12-1875
<i>Maria</i>	19-1-1876	Buenos Aires, L'Havana i Nova Orleans	15-1-1877
<i>Maria</i>	8-2-1877	Montevideo, L'Havana i Nova Orleans	8-3-1878
<i>Maria</i>	5-6-1878	Montevideo, L'Havana i Nova Orleans	12-1-1880
<i>Maria</i>	7-2-1880	Montevideo, L'Havana i Nova Orleans	4-2-1881
<i>Maria</i>	4-6-1881	Montevideo, L'Havana i Norfolk (Virgínia)	15-1-1883
<i>Maria</i>	1-6-1883	Montevideo, L'Havana i Nova Orleans	12-3-1884
<i>Maria</i>	17-3-1884	Montevideo, L'Havana i Màlaga	16-5-1885
<i>Maria</i>	2-8-1887	Montevideo, Buenos Aires i L'Havana	19-7-1888

Amb el *Maria* va fer 14 viatges.

En alguns viatges del *Maria*, anant de Capità Pau Sust i Carrau, portava de Pilot el seu fill Pau Sust i Gelpí. Aquest va ser l'únic fill, dels molts que va tenir, que va ser Capità de «barco», i que després fou Pràctic del port de Barcelona i Jutge de Vilassar de Mar (* 28 de juny de 1862 - + 25 de març de 1939).

Des de l'any 1886 fins al 1894 va ser President de la Mina Vella.

Els anys 1887-1889 Pau Sust i Carrau va ser Jutge de Pau de Vilassar, i quan era de viatge se n'encarregava en Dionisi Ros.

Principalment es dedicava a fer la «carrera del tasajo» (carn de bou assecada i salada) de Buenos Aires cap a les Antilles. Cap a Amèrica hi duien vi, rajoles, teules, etc. De les Antilles cap a Barcelona transportaven cafè, sucre i colonials. I de Nord-Amèrica cap a Barcelona, fusta, dogo, cotó, etc. Les mercaderies variaven segons el moment i el port on es trobaven.

Gairebé tots els Sust de Vilassar de Mar eren nàutics o pilots. A Amèrica també hi havia Sust, parents dels d'aquí, i que estaven relacionats amb els negocis dels «barcos».

Pau Sust i Carrau va morir a Vilassar de Mar el dia 8 de desembre de 1894, als 59 anys, i fou enterrat l'endemà dia 9, a l'hipogeu del carrer de Sant Joan número 8, situat al costat dret de la capella del Cementiri.

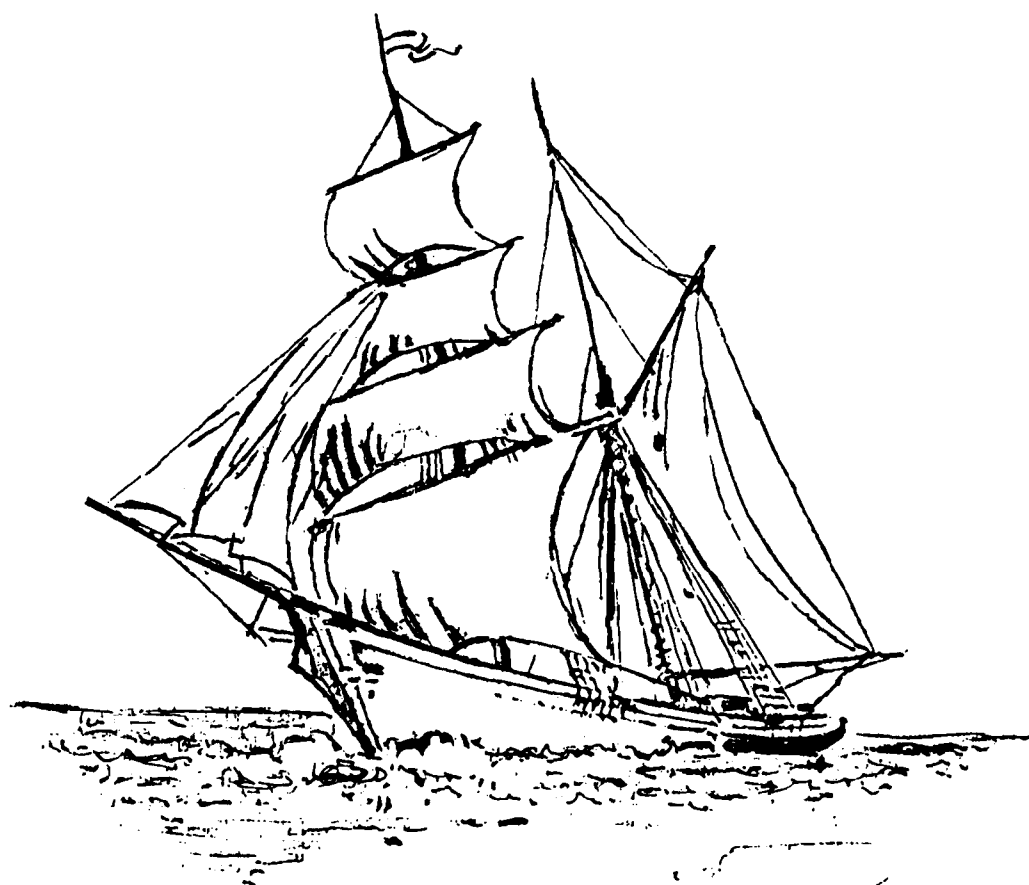
En el llibre *Historia de un piloto*, de Soler i Casas, editat per V. Acha, de Barcelona, l'any 1896, parla de Pau Sust i Carrau i diu que l'any 1869, quan era a L'Havana, va ajudar l'autor del llibre, que passava per un mal moment, dient-li que anés a l'*Elvira*, i va deixar que s'hi estés en un camarot, i amb un plat a taula, per tot el temps que la nau va ser a port i el viatge de tornada.

També en el llibre *Sant Joan de Vilassar. Monografia*, escrit per Lluís Guardiola i Prim l'any 1955, hi ha moltes referències a la família Sust, als seus vaixells i als capitans de «barco», i entre ells Pau Sust i Carrau.

L'associació «Amics de Vilassar», en l'Homenatge a la Marina Vilassarenca del segle XIX, el mes de juny de l'any 1986 li va dedicar un plat amb el dibuix de l'*Elvira* i com a capità Pau Sust Carrau.

JOAN-MARIA SUST

Besnét de Pau Sust i Carrau

La pollackra *Elvira* segons el plat que l'any 1986 li va dedicar l'Associació «Amics de Vilassar».